

opusdei.org

Dora, specjalistka od prowadzenia domu, w drodze na ołtarze

Prałat Javier Echevarría przewodniczył w Rzymie rozpoczęciu procesu kanonicznego w sprawie życia i cnót Dory del Hoyo. Uroczystość odbyła się na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża w Rzymie.

22-06-2012

Dora del Hoyo urodziła się w Boca de Huérgano (prowincja León,

Hiszpania), w 1914 roku. Po ukończeniu szkoły podstawowej zaczęła pracować jako pomocnica domowa, którą to pracę wykonywała z profesjonalizmem i pasją jeszcze na kilka tygodni przed śmiercią, która nastąpiła 10 stycznia 2004 roku.

W 1939 roku przeniosła się do Madrytu. Po tym, jak pracowała w domach różnych rodzin, w 1944 roku zaczęła wykonywać swój zawód w Moncloa, akademiku, gdzie poznała Świętego Josemaríę. W marcu 1946 roku postanowiła poprosić o przyjęcie do Opus Dei. W grudniu tego samego roku przeniosła się do Rzymu, gdzie pracowała z ludźmi z całego świata.

Od jej śmierci do dzisiaj ponad trzysta osób, w większości kobiet, wykonujących ten sam zawód, pisało o dobru, jakie wywarł chrześcijański przykład Dory na ich życie. Stwierdzają również na piśmie liczne

łaski, jakie przypisują jej wstawiennictwu.

Początek otwarciu tej sprawy kanonizacyjnej dało zjawisko spontanicznej pobożności, która rodzi się z żywej wiary ludu Bożego, i którego autentyczność i podstawy Kościół później bada.

Po spełnieniu wymogów przewidzianych prawem kanonicznym i sprawdzeniu solidności dowodów, jakie rodziły się w nawiązaniu do chrześcijańskiej przykładności Dory Prałat Opus Dei, biskup Javier Echevarría, postanowił rozpocząć czynności procesowe dotyczące jej życia i cnót i ustanowił w tym celu specjalny trybunał.

Podczas uroczystości Prałat powiedział: „Jestem coraz bardziej przekonany o zasadniczej roli, jaką ta kobieta odegrała i będzie odgrywać w życiu Kościoła i społeczeństwa. Pan powołał Dorę del

Hoyo do zajmowania się zajęciami podobnymi do tych, które wykonywała Maryja Dziewica w domu w Nazarecie".

Dalej mówił, że „chrześcijański przykład tej kobiety, z jej wiernością życiu po chrześcijańsku, przyczyni się do zachowania ideału ducha służby i rozpowszechniania w naszym społeczeństwie wielkiego znaczenia rodziny, autentycznego Kościoła domowego, który ona umiała wcielać w życie codzienną, hojną i radosną pracą".

Podstawowe znaczenie każdej sprawy kanonizacyjnej polega na czynieniu dobra innym ludziom i przyczynianiu się w ten sposób do dobra Kościoła. Ta sprawa pozwoli lepiej zrozumieć postać kogoś, kto prowadził życie codzienne, czyniąc z niego nieustanny akt ofiarowania Bogu, radosnej służby podczas zajęć domowych.

OTWARTA DROGA

Dora postanowiła poświęcić swoje życie pracy, którą uważała za fundamentalną nie tylko dla rodziny, ale dla każdego człowieka i dla całego społeczeństwa. Była przekonana, że ideał „szczęśliwego świata” powinien rozpoczynać się od stworzenia pogodnego ogniska domowego poprzez dbałość o wypełnianie zadań, które przyczyniają się do atmosfery pełnej harmonii i dobrego humoru.

Jej koleżanki mówią o zawodowym prestiżu, jakim się cieszyła. Nie zadowalała się wykonywaniem obowiązków w pralni czy w kuchni, ale wykorzystywała swoje talenty do głębi: od postanowienia o prasowaniu koszul młodych studentów z użyciem krochmalu — zgodnie z modą lat czterdziestych — chociaż nikt jej o to nie prosił, po przygotowanie jakiegoś specjalnego

dania niemal bez środków finansowych. Utrzymywanie w czystości patelni albo nakrywanie do stołu były dla niej okazją do miłowania. Chciała odnajdować Boga w pozornych drobiazgach — heroicznym — ofiarowania dobrze wykonanej pracy, z miłością, każdego dnia, do końca życia.

Różne pisemne wspomnienia na temat życia Dory podkreślają również jej dobry gust i elegancję.

Chodzi o pewien styl, styl Dory, dla kobiet, które dzisiaj widzą w pracy w domu prawdziwy zawód. Pomoc w niebie, aby stawiać czoła tysiącom codziennych zadań, jakie niesie ze sobą zarządzanie domem oraz troska o dom i o ludzi.

.....

pl/article/dora-specjalistka-od-
prowadzenia-domu-w-drodze-na-
otarze/ (26-03-2026)